

Útsøla!

verður

mánadagin tann 11. februar

Bert fyri limir!

**HAVNAR
KEYPSSAMTØKA**

Gott er at verja borg, tá eingin søkir.

Tað er einki nýtt fyri Føroya fólk, at javnaðarflokkur á tingi, ið roynir at fáa tingmonnum nakað at gera og somuleiðis á tann hátt harvið roynir at bota um lívmál fólksins, ið er samsvarandi krav tíðarinnar. Flokkurin avhendi tí tingu við byrjanina av hesi setu fleiri átroðkandi mál, har millum annað hækkan av minstuløn fiskimanna. Hetta er sjálvandi av átroðkandi týðningi fyri at tryggja okkara sjómonnum tey sámuligastu lönarkor, soleiðis at teir ikki skulu noyðast at fara burtur í onnur lond av ringum lönarkorum her á landi. Arbeðarar og fiskimenn megu eiga somu tryggjaði lönarlíkindi sum teir fastlöntu. Men sjálvt um nú fiskimaðurin fær hesar ábøtur viðvíkjandi minstulønini, so skal tað nokk beinast á tann hátt, at hann kemur at rinda tað aftur í dýrum dómi, í tollum og skattum. Eitt dømi: Landsstýrið legði fram uppskot um at hækka tilskot til endurnýggjan skipafloans kr. 600.000, og tann ið kemur at rinda ein stóran part av hesum kr. 600.000, er fiskimaðurin sjálvur, við tað at tollur er lagdur á alla úterð fiskimansins (øll gummiklæðir). Er tað rættvíst at leggja ta tyngstu byrðina altíð á fiskimannin, hann ið uppiheldur øllum, og sum er ringast løntur av øllum landsins íbúgvum. Tað er ikki at ivast í, at aðrir møguleikar eru til staðar at troyta til slík pen-

ingaiskoytir, enn altíð at leggja á tann neyðars fiskimannin.

At inntøkur skulu til so hvørt sum byrðir hins almenna tyngjast, er vituligt; men eisini má farast skilaliga fram, soleiðis at hann, ið bestu ráðini hevur at bera tær peningaligu byrðirnar, má bera tær, og ikki hann, ið tey veikastu peningaligu evnini hevur. Men sum nú er statt, er tað tann fátæki arbeðarin og fiskimaðurin, sum altíð koma at liggja undir okinum, at bera peningabyrðina fyri kapitalistin. Men hetta líkar ikki javnaðarflokkinum, ið hevur sum mál og mið at verja hin fátæka slitmanning, og av tí at hann ger tað, verður hann altíð at standa í andglettinum og fáa mangan brotasjógvin skolaðan inn yvir seg av umboðsvaldi kapitalismunar her á landi. Einasti flokkur, ið mótmælti at leggja toll á gummiklæðir, ið mest verða nýtt av fiskimanninum, vóru javnaðarmenn, og tí teir gjørdu tað, fáa teir úr at vita, teir verða skildir fyri bæði líkt og ólíkt, og at teir onga meining skulu hava við øllum sínum uppskotum.

Øll tey skitnu álop, ið verða gjørd á javnaðarflokkinn, koma ikki at skaka hann tað allra minnsta, tí hann hevur eina greiða og holla støðu sum flokkur og eisini undir teimum uppskotum, hann leggur fram á tingborð; tí verða øll tey skitnu álop Dagblaðsins afturvíst

og heyrta einens heima hjá í munum sjálvum. At trúgva uppá uppskot javnaðarflokksins ber ógvuliga væl til, men at fólk ikki trúgva uppá sápublúrur fólkaflakksins, hava tey víst honum, at tey ikki gera longur — tað var tann tíð. »Tað var einaferð Mikkjal rev lat seg narra.«

At uppbyggjandi samfelagsmál krevja stóran pening, er ikki nakað, sum nýtist at verða ávíst av afturhaldsflokkunum á tingi; tí tað er øllum greitt, og best teimum, ið smíðja tey. Tað ber væl til at sita til róðurs, tá ið einki skal ganga.

Sjálvandi er tað øllum fólk greitt, at tað býður hart ímóti hjá slíkum flokkum sum stjórnarflokkunum, sum einki vilja fram, men at alt skal standa í sama stað — bert av og á dýkja slitmanning undir meira peningabyrðu — at teir megu leika óðir í, tá eitt mál kemur á ting, ið inniber nakran framburð. Tað er ein royndur lutur, at hvørja ferð fiskimaðurin fær eitt oyra í viðbót er hann noyðdur at gjalda tað tvífalt aftur. Tað, at geva við aðrari hondini og taka tað aftur við hinari, er lítið vunnið við. Latur harri hevur latar sveinar.

D.J.

Í øllum londum tykjast útreiðslurnar endaleysar, og her hjá okkum er tað líkt til at hesar útreiðslur fara at verða meira enn endaleysar! 7 tey seinastu árinu eru landsútreiðslurnar hækkaðar umleið 1 milj. kr. árliga. Eg kaan minnst einaferð á einum politiskum fundi; har stóð ein bringubrattur maður, ið fekk áhoyrarnar at fella á knæ fyri sær, tá hann harðrøðaður mótmælti, at eitt oyra varð lagt aftrat landsútreiðslunum. Men í dag hava vit ein botnleysan kassa úti í Tinganesi. Tinganesmenninir eru vordnir berskallaðir og gráhærdir av tollspekulasjónum. Hvi ikki leggja á himmalrúmið, leggja toll á mjørka og regn? Í ár hevði tað givið meira enn at tola 5 mánaðar gamalt bensin! Ja, hvør skal gjalda allar hesar milliðspekulasjónirnar og allan henda tollin til ditt og datt, og hvør skal halda skil á øllum hurlúvasanum? Eg hugsi meg tekkja ráðini.

Sir Anthony Eden. — Hann hevur lagt frá sær. Hvi ikki biðja hann koma higar at verða presidentur? Hann kundi so fyri at fingið tíðina at gingið ferðast til Ruslands, Italia, Grikkalands, Spaniu og Brasilu. Vit kundu latið honum hotel 'Hafnia' til presidentbúgv, og hevði hann so tver kantórdámur, harav onnur málkøn aftrat sær, ívíst eg einki í, at hann lættliga kláraði alla landsúsitingina.

Ein skipsfarm av arbeis- og oljuklæðum, ja, so kundu vit saktans fingið nýttu burtur úr ótalinum av núverandi skrivstovufólki.

Og sakforarnir? Ja, teir kundu so tað fyrsta árið, ið hvussu so er

stoppað upp á Ravens Storoy at rób út hjá D. P. Danielsen.

Tá hetta var gjørt, kundu vit lættliga keypt ein trolara fyri og annan eftir, heldur enn at beita fólkið til Íslands.

Nei, hugsi um Eden, heldur enn fleiri sjónleikir um sjómak!

Sjómaður.

Til Johannes Djurhuus, skipara á m.b. Sigmundi.

Í Føroyatíðindi nr. 5 siggi eg, at tygum hava tikið til penin við eini rættleiðing móti mær, orsakað av tí tíðindabrævi, ið eg skrivaði um postflutningin millum Hvalba og Tvøroyri. Í tygara »rættleiðing« framfara tygum millum annað, at tað í farna árið bert hevur hent seg fimm ferðir, at postbáturin ikki hevur verið norðuri í Hvalba við posti, og at posturin teir dagarnar hevur verið fluttur eftir landinum — undantikin ta einu ferðina, ið veðurlíkindini ikki vóru til tað.

Til hetta kann eg við tað sama svara tygum aftur, at eg tíverri ikki havi ført dagbók yvir sigling tygara, og tí eri eg ikki í lotuni førur fyri at mótsiga tygara framføring tí viðvíkjandi; men tá tygum so siga tað, at eg kviði fyri, at tað er so, sum tygum siga, tí teir leygardagarnar, sum eg veit, at postbáturin ikki hevur verið í Hvalba, havi eg avgjørt ikki móttikið nakran post — tað er so avgjørt — og neyvan nakar her í bygdini.

Tað, at postbáturin ikki siglir í heilt ógerðaveðri, er einki at siga til, men so skuldi ein trúð, at posturin bleiv fluttur eftir landinum — og tað er tað, ið ein og hvør má hava loyvi til at verða lægið — at hann ikki verður. — Møguliga halda tygum postflutningin vera tíðarhóskandi millum hesar báðar bygdirnar nú á døgum — men tað fáa tygum neyvan nakran annan at styðja tygum í. Eg kann eisini siga tygum tað, at var postflytanin so presis, sum tygum vilja framfara, tað í tygara rættleiðing, so hevði eingin lagt í at havt hetta mál frammi í almennum blað, ferð eftir ferð — slíkt mega tygum og eisini aðrir fata, og eisini at tað tí ikki, kann sigast at vera tómur pástandur, sum tygum siga tað at vera.

Til síðst loyvi eg mær eisini at leggja aftrat, at Sosialurin ikki hevur gjørt seg til nakran parthavara í ólíkiligari skrivning, við at upptaka tað, ið verður funnist at postflytanini millum Hvalba og Tvøroyri. Vónandi verður postflytanin meira presis her eftir, ikki bert leygardagar, men eisini hinar postdagarnar í vikuni.

Tíðindamaður.

Landsretssagfører

B. Husted-Andersen

Kontor:

»Richshuset«, Raadhuspladsen, 16B

København V.

Tlgr.-adr.: Austokø - Tlf. Mi 788 & 3770.